

[Oluf Pedersen.]

det danske folk. Vi arbejder mod dette mål ad fredelig vej. Retsstaten skal folket selv skabe gennem alles lige andel i styret af det, som vi er fælles om, men med respekt for den private råderet. Retsforbundets mål er et frit og et selvhjulpent folk.

Frederik Lyng: Jeg kan selvfølgelig kun beskæftige mig med et enkelt afsnit af finanslovsforslaget, nemlig det, der vedrører budgettet for Grønland. Det har for Grønland og for os grønlændere været en stor tilfredsstillelse og betryggelse atter i år at have hørt og erfaret, at både den højtærede statsminister i sin åbningstale i oktober og nogle af ordførerne i den efterfølgende debat udtalte sig velvilligt med hensyn til Grønlands videre udvikling. For at bruge statsministerens egen udtalelse (sp. 3-4):

„Arbejdet med ophjælpning af det grønlandske samfund i erhvervsmæssig, social og kulturel henseende vil blive fortsat. Der vil navnlig blive lagt vægt på foranstaltninger til fremme af erhvervslivet og boligbyggeriet, men udbygningen af det sundhedsmæssige og kulturelle arbejde må gå hånd i hånd.“

Jeg ved, at den overvejende del af den danske befolkning er besjælet af samme ønske om at hjælpe os frem til mere trygge livsvilkår.

Jeg har ligeledes hæftet mig ved den højtærede finansministers udtalelse ved fremsættelsen af finanslovsforslaget forleden (sp. 1230):

„Det drejer sig her om investeringsopgaver, som er af den største betydning for den fortsatte økonomiske udvikling her i landet, og som der fra alle sider er enighed om at staten må løse.

For det andet må der lægges den største vægt på, at også de produktive investeringer i det private erhvervsliv får de bedst mulige vilkår.“

Jeg tillader mig at forstå udtalelsen derhen, at Grønland ikke er udelukket i disse betragtninger.

Selv om vi fra Grønland igen for det kommende finansår møder med en lang ønskeseddel med hensyn til investeringsopgaver for staten, skal jeg for mit vedkommende indskrænke mig til at omtale den erhvervsmæssige side af disse problemer,

idet de øvrige opgaver har været omtalt og behandlet både af den højtærede minister for Grønland og af det ærede medlem hr. A. Lyng under åbningsdebatten.

Ser man på finanslovsforslaget for 1957-58, er der til anlægsarbejder i Grønland afsat godt 14 mill. kr. samt 3½ mill. kr. til den kgl. grønlandske handels anlægsvirksomhed. I disse 3½ mill. kr. er dog inkluderet afskrivning med godt 2½ mill. kr., således at der, så vidt jeg kan se, til den kgl. grønlandske handels egentlige anlægsarbejder kun bliver ca. 1 mill. kr.

Det er jo således i Grønland i dag, at medens der siden finansåret 1949-50 årligt er blevet bevilget millionbeløb fra staten til nye anlæg, herunder også anlæg til erhvervsmæssige formål, oprettelse af nye institutioner m. v. samt forøget administration, må den grønlandske erhverver klare det meste af produktionen, således som han har gjort det fra ældgammel tid. Der produceres ikke alene til landets eget forbrug, men også til eksport til andre lande. Ser man nærmere på det foreliggende finanslovsforslag, er det, om jeg så må sige, det eneste lyspunkt vedrørende Grønland, at den grønlandske produktions- og salgsorganisation hviler i sig selv, hvilket den stort set har gjort hele tiden.

Men indhandlingsprisen på de grønlandske produkter er stadig for lav i betragtning af, at levestandarden også for den erhvervsdrivende del af den grønlandske befolkning må og skal hæves. Det er da også de grønlandske producenter, der til syvende og sidst bærer det grønlandske samfund oppe. Ja, hvad ville der ske, hvis grønlænderne ikke producerede? Det er alt for godt kendt, at et land uden sundt produktionsliv er henvist til hovedsagelig at leve af understøttelse og hjælp udefra. Man har da også i de senere år anstrengt sig for at ophjælpe det grønlandske produktionsliv, og man har foretaget investeringer i snart sagt alle produktionsgrene i landet. At foretage investeringer i erhvervslivet er da også det eneste rigtige, idet man ved, det kan svare sig. Som bekendt giver kun et sundt produktionsliv arbejde for samfundets medlemmer og velstand til erhvervslivets udøvere.

Vi er stadig interesseret i, at så mange som muligt går ind i erhvervslivet i Grøn-